

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 8 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 8 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 8 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrația tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47
Corespondențele sunt a se adresa la:
Redacția „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefranțate se refuză. — Articulii nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rândul cu litere garnison — și timbru de 30 cr. pentru
fiecare publicare.

Revista politică.

Sibiu, în 24 August.

Ministrul president Tisza a fost totuși mai nrocos, decum se presupunea înainte cu două zile. Diarele din Budapesta și din Viena, unisono spun că ministrul president Tisza de și au așteptat ceva a invinsu propunerile sale pe linia întreagă. Comandantul general din Agram baronul de Ramberg, se va denumi comisariu regesc și va primi însărcinarea de a restaura ordinea în Agram și în Croația, fie chiar și cu putere înarmată. Baronul de Ramberg unele sciri, se află deja în Viena spre după a primi instrucțiunile necesare pentru execuțarea ordinilor, cu care va fi însărcinat. El va avea să pună insignile aruncate earăși la locul lor, va avea să înlocuiască pe banul Pejacevici, care va fi demisionat definitiv, în toate afacerile acestuia, până la altă dispoziție din partea guvernului unguresc. Cei unele de drept va fi deocamdată lăsată la o parte, dice „Budapester Correspondenz.”

Cu toate aceste, în Budapesta nu este o încredere completă în succesele ulterioare ale victoriei susținse. „P. Ll.” „Nemzet”, „Neues Pester Jurnal”, „Pesti Napló”, „Egyetértés”, de și își iau în apărările lor avântul increderei, nu pot su prima indoelile, că se tractează de introducerea unui regim austriac în Croația.

Intr'acea biroul de corespondență începe să ne asigure că în Croația spiritele au început să se mai mulțumească. De altă parte însă diarele vin mai în urmă cu alt fel de sciri, cari nu constatăză cele spuse de biroul de corespondență. Așa ceterim că în Gorița, în ziua dela 3 Septembrie n., a avut loc un eșec insenat înaintea casei comunale. Obiectul eșecului au fost earăși insignele ca și în alte părți. Gendarmeria s'a văzut silită să face întrebuităre de arme, cu care ocasiunea fu ucis un măcelar. În altă comună țărănești au luat din biserică statua Regelui Stefan și o a bătut strigând neîncetat: „I și magyar!” (și tu esci maghiar).

Este interesantă apărărea crizei din Croația din partea diarului polon „Reforma”: Criza în Croația, dice citatul diar, dovedește, dacă cumva mai este lipsă de dovadă, că organizația prezentă a Austro-Ungariei nu se poate considera definitivă și durabilă. Năsuința de a face din Ungaria un stat național este ilusorică și visul nemților că să va întoarce oare când egemonia lor în Austria, este o nebunie. Dacă croații află că autonomia lor, care pentru slavii cei alătri este un ideal, este neîndesulitoare, că de rău trebuie să se afle

slavii ceilalți din Austria. Ar putea să le servească nemților de învechită, că existența Austriei atârnă numai și numai dela respectarea drepturilor și aspirațiunilor naționalităților celor „mature”, nici decum dela protecția lui Bismarck și dela alianța cu Germania.

„Nord. d. Allg. Ztg.” aflat cu cale să se susțeze o cestiu care nu privescdea dreptul monarhiei austro-ungurești, însă totuși indirect. „Nord d. Allg. Ztg.” apreciază aspirațiunile lui Petru Caraghiorghevici, bărbatul prințesei muntenegrene Zorka, la tronul sârbesc. Diarul aduce că după semnele mai nouă ambițiunea lui Caraghiorghevici nu se termuresc numai pe lângă Serbia, ci să estină și asupra Bulgariei. Oficioasa berlineză se pare a greșii cu voia, căci nu este de mult, de când tot dela Berlin s'au putut audii scirea, că Aleșandru principale Bulgariei are să fie bărbatul prințesei Milița, ficei a doua a principelui muntenegrean.

Dela Belgrad se scrie că încercările de fusione între liberali și radicali n'au succes de loc. Causa e că Ristic și n'a putut fi satisfăcut.

Un diar din Roma împărtășește, că redactorul său i-a succes să ajunge la cunoașterea tratatului de alianță între Germania, Austro-Ungaria și Italia. Tratatul se compune din trei articoli. Cel dintâi îndatoresc pe Italia a observa atitudine amicabilă față cu Franța, asigură însă pe Italia, la cas de resboiu neprovocat din partea cu Franța, de ajutorul Austriei și Germaniei; în al doilea, Italia promite ajutorul Germaniei la casul unui resboiu între Franța și Germania; în al treilea se obligă Italia la neutralitatea cea mai strictă, dacă Austro-Ungaria ar veni în conflict în peninsula balcanică cu Rusia.

Ministrul president din România, Ioan Brătianu, a plecat de nou la Aix les Baines. Trecând prin Viena a cercetat, însoțit de legatul român din Viena, pe ministrul de externe Kálmoky. Dela Viena ministrul president Brătianu merge la Gastein, unde are să se întâlnească cu principale Bismarck.

Statele orientale și Austria.

Diarul „Novoe Vremia”, pornind dela convingerea că este foarte apropiată îmbucuirea de noile complicații în peninsula balcanică, pune înainte un resboiu între Rusia și Austria și enumără forțele armate ce ar fi în acest cas la dispoziție statelor balcanice federate.

Reșunderea de toate cătele se sustine o lăsăm diarului „N. V.”

Popoarele din peninsula balcanică, dice, citatul diar, văd în Austria un vrăjmaș mult mai periculos ca în Turcia, de vreme ce cea dintâi le împedează pe față viitoarea lor dezvoltare națională. Într-un asemenea pericol se află interesele României, Serbiei și Bulgariei. Poate că ele se va uni, din alte motive, și Turcia. La cas de un resboiu Austria poate foarte bine să aibă contra sa toată peninsula balcanică fără deosebire de naționalitate. Austria ar avea încă un vrăjmaș puternic și foarte serios.

Lăsând la o parte pe Turcia, România este aceea, care, întrucăt se privesc forțe militare, ocupă cel dintâi loc. Pe când ea caută să scape de epitetul politică și economică a Austriei, după cum dovedește aceasta atitudinea cabinetului din București în cestiu dinăreaște, România se încearcă să-și întărească puterea să prin unirea populațiunii române, care trăiesc în monarhia habsburgică; forțele României sunt chiar acum însănmătate.

Austria vede aceasta lămurit și nu în zădar a făcut ca Belgia să recheme pe cunoscutul general-inginer Brialmont, care prelucrase proiectul pentru întărirea Bucureștilor și o întreagă sistemă de întăriri la fruntaria de Nord.

Legea de la 8 Mai 1882, care a introdus o nouă organizare a armatei române, este deja executată și a încheiat organizarea armatei române, care, dela 1876, a devenit în fiecare an mai tare. România poate pune acum pe picior de resboiu o armată de 150,000 oameni cu 288 tunuri, afară de miliiții care numără 96 batalioane, 60 escadroane și 180 tunuri. De mult încă România, și se poate să se dică că din diua când și-a dobândit independența, are în vedere puțină unui resboiu cu Austria. Dar nici odată acest pericol n'a devenit atât de vînat ca în acesti din urmă doi ani. Această recunoaștere s'a arătat în aceea, că în anul trecut, parlamentul a votat, afară de bugetul sporit al ministerului de resboiu și un credit extraordinar de 19 milioane lei. Din acestea 15 milioane au fost destinate pentru lucrări de întăriri și 4 milioane pentru dobândirea de material de artillerie și arme. Parlamentul îngrijat de siguranța statului, a mers și mai departe și a aprobat și construirea a două spredece noi linii ferate strategice în lungime de 678 verste. Mijloacele pentru această construire a fost procurate prin împrumutul de 40 milioane franci, și toate punctele strategice însănmătate vor fi legate prin rociul drumurilor de fer. Mai trebuie observat încă, că guvernul român în scopul unei repede mobilisări și a unei concentrări strategice a armatei a recumpărat toate drumurile de fer ale regatului. Că armata română este capabilă de resboiu au dovedit-o manevrele din anul trecut de sub conducerea Regelui, în care soldații români, prin minunatul exercițiu și disciplină au atras admirarea militarilor străini. Aceasta este o recunoaștere plină de valoare.

— Da, tocmai de asta.

— Dar cum vine, domnule stolnic, că, fiind dvoastră mistificați prin necunoscutul acela, nu lăți urmărit?

— Noi n'am fost nici decât mistificați; el s'a dat drept rudenie aproape a advocatului: noi am socotit că o se-l mai vedem. Adi-dimineață, pre-când advocatul l'a tăgăduit, dl baron s'a întrebat cum de a îndrăsnit un necunoscut, cu nume împrumutat, a se introduce la festivitate. Este fără îndoială un remășag impertinent, vre-un student dela scoalele de mine din Falun... decumva nu va fi, precum mi se pare că s'a dat să se înțeleagă, un fiu natural, pe care advocatul nu l'a autorizat a purta numele său.

— Toate aceste nu mi se par așa importante ca se cauți atâtă după ele respunse Cristian în ton indiferent; dai-mi acum voie să merge la cină, domnule stolnic?

— Da, de bună samă; dta vei cina cu mine.

— Nu, iți multămesc; eu sunt foarte ostenit și mă retrag.

— Tot la Stolborg; dta sădă rău acolo!

— Eu mă simt foarte bine.

— Ai un pat, cel puțin?

— O să am unul, la noapte.

— Dă-ți bătrînul acela de Ulfilas ceva convenabil de mâncare?

— Nu se poate mai bine.

FOITA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franceză de E. B.)

(Urmare).

— Acum replică el, după ce își lăsase masca neagră în jos, spune-mi sincer, pentru ce a-i fost așa curios și că de urât sunt eu.

— O Doamne, replică Iohan după un moment de ezitare dându-și aerul unui om bun, o să-ți-o spun... Ba chiar decumva vrei să-mi ajungi a desco-pri un secret, o copilărie, care întrigează aci pe mai mulți, numai pe o singură persoană, dta vei do-bândi drepturi de recunoaștere... mă pricepi bine, de munificență stăpânului casei: este vorba de o glumă, de un remășag...

— Așa, respunse Cristian, curios audă împărtășirea, ce deja o presimțea; de ce este vorba?

— Dta ai tras la Stolborg?

— Da; dta ai refuzat a mă primi aici.

— Dta ai durmit... în odaia ursoaicelui.

— Da.

— Da, așa-i? Pretinsa fantomă...

— Nu va fi fantoma, despre care vrei să mă întreb? Dta nu vei crede în ea mai mult ca mine?

— Precum dici; dar este o fantomă, care a apărut eri la bal, și pre care nu o cunoaște nimeni. Dta o ai văzut în Stollborg?

— Nu; eu n'am văzut nici o fantomă.

— Când dic fantomă... dta ai văzut acolo pe un avocat cu numele Goefle, un om foarte bine meritat?

— Da, eu am avut onoarea a vorbi cu dênsul ađi-dimineață. El ocupă odaia cu două paturi.

— Ca și nepotul său.

— Eu n'am văzut nici un nepot.

— Nepot său ce o fi, un bărbat tinér de statura dalei a cărui glas n'are pentru mine nimic particular, dar a cărui față era foarte plăcută, îmbrăcat în negru, un bărbat frumos în sférăsit...

— Frumos? Plăcere-ar cerului să fi fost eu acela, domnule Iohan! Eu am fost eri aşa de somnuros, de nu ti-ași puté spune, dacă a fost el în Stollborg. Eu n'am văzut pe niminea, decât pe un betiv cu numele Ulfilas.

— Nici dl Goefle n'a văzut pe streinul acela?

— Nu cred.

— El nu l cunoaște?

— A! dta imi aduci aminte... Da, da, sciu ce vrei să dici: eu am audiat pe dl Goefle plângându-se asupra unui individ, care i-ăr fi usurpat numele pentru a se prezenta la bal. De asta este vorba?

Si forțele armate a le celorlalte state balcanice nu trebuie despreșute, și cu atât mai mult încă cu cât ele cresc pe fiecare an. Astfel armata bulgară numără 17.000 de oameni de trupe pedestri și 35.000 oameni de rezerve bine esercitate. Cavaleria care era puțin numărătoare, fu sporită prin transformarea gendarmeriei locale într'un corp de dragoni.

În același timp cu armata bulgară au sporit și forțele militare a le Rumei Orientale, care poate pune chiar acum 13.000 oameni pe picior de resboiu. Când provincia va chema sub arme pe oamenii cari au dobândit în societățile de gimnastică o minunată educație militară, atunci armata Rumei orientale va putea numera [mai bine de 50.000 luptători.

În partea de vest a peninsulei balcanice, armata muntenegreană formează mieșul forțelor care sunt vrășmașe Austriei. Muntenegrul se mișcă mereu și se îngrițesc neconvenit cu arme și muniții. Nu s'a executat încă acolo o organizare a armatei în sensul modern, fiind că actuala organizare, care a fost pusă la încercare, este cea mai bună pentru acest principat. În moment de pericol armata se compune din toată populația bărbătească. Totuși Muntenegrul are acum mici detașamente militare, cari sunt întrebuințate ca garnizoane prin întărările dela fruntarii. Ca un mijloc foarte însemnat de apărare este construirea de căi noi în scopuri strategice, precum este drumul dela Cetinie la Scutari.

O mai mică mișcare în pregătiri pentru luptă ce se apropie se vede în Serbia, al cărei guvern, care este susținut de Austria, n'are decât o țintă, aceea de-a nu înfuria pe patronul seu. Dar Austria poate prea bine să se înșele constând pe aceasta supunere. Guvernul din Serbia este de parte de-a fi totdeauna cu poporul, care nu și-a uitat încă strălucitul său trecut și care nu va voi să lase în nenorocire pe frații săi din Bosnia și Erțegovina.

Dela Asociația transilvană.

Brașov, 28/31 August 1883.

III.

A seară — Joi seara — a fost reprezentăția teatrală în localitățile dela redută. Public a fost foarte mult. Căldura a fost aproape nesuferabilă, și crescea în proporție cu mulțimea oamenilor. Biletele pentru teatru s'au petrecut încă de Miercuri. După 8 ore se ridică cortina și vedem pe scenă frumosul tablou de tărâncuțe și terani, în pitorescile lor vesminte salutând pe „Craiu nou.” Sunt drăgălașe româncuțele noastre în costumul național, frumoase de-ți fură ochii când joacă hora pe scenă, frumoase și drăgălașe chiar și când în rolă de tăranci de rând își descopere secretul inimii prin valsuri de ale lui Strauss.

Cu greu vei afla oameni, cari se studiază cu mai mult zel și mai mare entuziasm cântările, ca și brașovenii. Fiecare om cu inima la loc le va admira paciența. Admiratam și noi pe doamna Lenger în special în greaua rolă ce a avut, rolă jucată cu multă destărțitate și și mai multă bună-voință. Nu mai puțin am admirat talentul domnului Barseanu de a interpreta rolul ispravnicului și pe domnul Budnaru ca Moș-Corbu. Dacă s'a imprimat în inima cuiva reprezentăția teatrală de Joi seara, apoi de sigur Moș-Corbu nu o va uita în viață sa.

Opinia generală este că în Brașov cu puterile existente ai pute face minuni. Le lipsesc însă spini

ritul conducătoriu, care să le formeze gustul spre lucruri estetice și de valoare necontestabilă.

Vineri la 9 oare s'a deschis ședința a III. Propunerile făcute la desbaterea bugetului în general au căzut toate și s'a primit proiectul de buget al comitetului cu propunerea comisiunii provocată în raportul meu din ședința a II.

Urmează la ordinea dilei raportul comisiunii pentru propunerile Raportorul acestei, domnul Bozoeanu propune a se da comitetului indemnitate pentru cumpărarea casei din strada Morei Nr. 8 în Sibiu, asemenea pentru spesele făcute cu reparaturile. Să dă indemnitate. Asemenea se încuviințează și exercițiul anului viitoru pentru reparaturi mai mari în suma de 3184 fl. 64. cr.

Cu privire la propunerile positive ale comisiunii se primesc:

1. Propunerea prin care se cassează propunerea adunării generale din Dej cu privire la monumentul lui Andrei Mureșianu, și ridicarea monumentului se concrede comitetului ales spre acest scop în Brașov.

2. Se primesc propunerile comisiunii ca să se reguleze averea rămasă după fericitul Iancu și să se conserve întravilanul.

3. Asemenea propunere a comitetului pentru cassarea tacselor restante.

4. Asemenea se primesc și propunerea comitetului de a se împărți foia Asociației la toți membrii cu adausul, ca cu vre-o 50 de exemplare să se tipărească mai multe, spre a se pute trimită și membrilor noi.

5. Cu privire la neaprobaarea membrilor din România, să decide a se face din nou reprezentăție la guvernul unguresc.

6. Propunerea comitetului de a se primi de membri toți cei insinuați, — se primesc.

7. Urmează la ordinea dilei obiectul cel mai important propunerea comitetului de a se înființa o scoala de fetițe cu rezidență în Sibiu.

Din incidentul acesta comisiunea a venit cu propunerile.

a) Adunarea generală salută cu bucurie ideea de a se înființa un institut de crescere pentru fetițe. Se însarcinează comitetul Asociației se vină la proasemnă adunare generală cu plan detaliat atât cu privire la edificii cât și în ce privesc studiile.

b) Fondului academiei de drept în suma de 20,501 fl. se i se deosebă destinația.

După raportor ia cuvântul domnul V. Babeșiu. Si exprimă mulțamita sa pentru înțelepciunea comisiunii de a împărți acest obiect în 2 părți. Ce privesc propunerea primă a comisiei densus o priusce în principiu, merge însă ceva mai departe și din incredințarea conferenței avute propune: „Comitetul este autorizat a zidi un edificiu până la 30,000 fl. pe terenul actual al Asociației care edificiu să răspundă trebuințelor unui institut pentru fete. Se realizează aceasta cât mai curând și la proasemnă adunare generală să ne aducă raport detaliat despre zidirea edificiului, instituirea și organizarea institutului“.

După domnul Babeșiu ia cuvântul domnul avocat Harșianu. Se roagă a i se cetă votul său separat privitor la concluzia comitetului în ceea ce privește fondului academiei de drepturi. Cererea domnului Harșianu era foarte nebăsată, căci aici nu era vorba de convertirea fondului academiei, ci de în-

ființarea unui institut pentru fetițe. Din indulgența presidiului sa cetă votul separat al domnului Harșianu.

Ne-a surprins votul separat al domnului Harșianu, ne-a surprins cu atât mai vîrtoș cu cât Domnia Sa dice că „Națiunea română a recunoscut că înființarea Academiei de Drept este necesitate de prima linie.“ Aceasta o poate afirma un elev în gimnasiu și nu un avocat, care în toate dilele se isbesce de crunta reabilității.

Întreg votul separat mai mergea încă. Însă după cetarea lui începu domnul Harșianu și l' motiva cetind de pre hârtie o lungă litanie, care a stors în cele din urmă paciența chiar și a oamenilor celor mai flegmatici. Sala era aproape goală, și domnul Harșianu tot cetea. La numeroasele protestări, că nu este permis a cetă, domnul president a răspuns că scie și densus că nu este permis a se cetă cuvântările, roagă însă pre adunare să facă exceptie cu domnul Harșianu, care cu provocare la libertatea de a vorbi se ținea tare pe picioare, pe când domnia Sa nu vorbea, ci cetia.

Înțelegem foarte bine pe domnul president când dice că să se facă cu domnul Harșianu exceptie dela regulament. Credeam însă că prestigiul Asociației trece preste caprițele unui singuratic membru, chiar și când se simte necesitatea de a se face exceptie cu densus.

Fiind timpul foarte înaintat desbaterea mai de parte se amâna pe ședința proasemnă, la 5 oare după ameașă.

Inainte de a se încheie ședința se cetește o telegramă dela români din Cluj, prin care adunarea generală pe anul viitoru se invită acolo, și una de felicitare dela un anumit Murgu.

Cu aceaste se încheie ședința a III.

„Papismul“,

și starea actuală a bisericiei ortodoxe în regatul României

(Urmare).

Eată dar pentru ce noi trebuie a ne păzi de cursele propagandei iezuïtice a Romei: nu pentru a fi netoleranți în spiritul constituției noastre, nu pentru a jigni conștiința locuitorilor catolici români ce trăesc în România și poartă sarcinile statului, ci pentru a ne apăra biserică noastră națională, și prin ea a feri națiunea de unelțurile și amestecul străinilor în afacerile noastre naționale.

Să întrebăm însă pe curia română cu propaganda fidei a ei: primire-ar ea oare, ca noi români să trimitem în Italia un metropolit sau un episcop românesc la Roma cu titlu „metropolitul, ori episcopul Romei“ ori la Venetia, Mila, Neapole etc. cu titlurile acestor orașe catolice, mai ales când scim, că acum în Italia sunt multe elemente gata, de a forma o bună biserică națională ortodoxă? Primire-ar oare să facem ceva asemenea pentru alte capitale și orașe însemnate și neînsemnate din lumea catolică? Nu! pentru că ea nu admite nici morții nostri a se înmormânta în cimitirile credincioșilor săi. Noi însă nu facem așa; ci la casă de nevoie, înmormântăm pe catolici în cimitirile noastre, și încă cu toată rânduiala creștinească a bisericiei noastre; nu i depărțăm nici dela celelalte taine ale bisericiei, la casuri de nevoie, când ei nu au preoți de ai lor. și aceasta o facem, pentru că suntem

bine decât el, și a-l lăsa convins de nevinovăția intențiunilor sale. Cu ocazia aceasta, Cristian căștigase o quasi-siguranță în privința istoriei baronesei Hilda. Pentru el deveni evident, că o dramă oare-care s'a întemplat în Stollborg și că baronul nu putuse vedea fără groază sau fără mânie următoarele trei lucruri, reprezentate într'o formă și cu o intenție oare-care: așa, o temniță o victimă și un temniță.

X.

Iohan a fost de bună samă confidentul, poate unul din actorii acestei drame. El voise a ști până la ce punct, măiestrul Cristian Waldo, în calitatea sa de erou ambulant, putea fi inițiat în misterul acesta. Cristian aruncase abil în spiritul său, bănuiala, unei indiscreții din partea lacheilor castelului și el scăpase așa, foarte norocos, de-o-camdată, persoana sa și cea a dlui Goefle.

Noi îl lăsăm să știe incarce ca un filosof măgarul seu și istorisim ce s'a întemplat în decursul convorbirei sale cu stolnicul. Reluam firul istoriei noastre în momentul, când dl Goefle, favorizat de resărarea lunei și de reflecția aurorei boreale, plecase spre Stollborg, mergând repede pe lac, cățând și gesticulând, incătva fără voia sa.

Pe vremea aceea se servea cina ospăților din castelul nou și splandida plăcintă a Crăciunului, care, după obiceiul norvegian, avea să rămână pe masă neaținsă până în 6 Ianuarie, deșteptă, prin

— Esti pregătit pe mâne?

— Pe ce vreme?

— Ca și astăzi.

— Prea bine. Salutare!

— A! încă o vorbă, domnule Waldo: este o indiscreție, dacă te întreb de numele dtale cel adevărat?

— Nici decum, domnule Iohan; numele meu cel adevărat este Stentarello, a-ți servit.

— Siretule! Dar aşa tot dta faci să vorbească personajul acesta din comedie?

— Tot eu, când nu o face servitorul meu.

— Dta ești misterios!

— Da, când este vorba de secretele și de culesele mele: fără aceasta nu este farmec și nu este succes.

— Se poate, dară lasă-mă cel puțin să te întreb pentru ce să chiamă una din persoanele dtale baronul?

— A! de aceasta întrebă pe lacheii carii au dat lui Puffo să bea; încât pentru mine, dedat la greșeli de aceste, nici nu o aș fi băgat în samă, dacă nu o ar fi mărturisit el însuși, cu spaimă.

— Să fie aușit el niscari vorbe băbesti?

— Ce fel de vorbe? Esplicăte...

— Nu, nu este nimic, respunse Iohan, care vea, multă destărțății sau naștății convorbitorului seu, situația lor respectivă strămutată,

în înțelesul acela că, în loc să întrebă stolnicul, el se aștează însuși întrebă.

El totuși reveni la o întrebare deja făcută.

— Dta ai avut o decorație ce seamănă de minune cu Stollborg?

— Da, ea sămăna încătva cu Stollborg, din întemplantare și inadins am făcut-o să semene.

— Pentru-ce?

— Nu ți-am spus? Pentru ca să placă dlui baron. Este o delicateță din parte-mi a căuta totdeauna a reprezenta un sit al localității unde este industria mea pasageră. În stația viitoare, Stollborg se va schimba și decorația va reprezenta altceva. A aflat dl baron decorația mea din fundea? Ce vrei! am avut așa puțin timp.

Vorbind așa, Cristian să desfăță, observând fața neplăcută a lui Iohan.

El era un bărbat de vre-o cinci-deci de ani, cam gros, de soiu ordinat și apătic, la întâia privire; dară, din seara premergătoare, Cristian găsise predându-i scrisoarea de invitație din buzunarul dlui Goefle, în privirea sa poncise, o activitate incușitorială, ascunsă de o nepăsare aparentă. Acuma, el era și mai surprins de semnele acestei a unui afectat caracter, ce părea a fi o copie exagerată a caracterului baronului, a stăpânului său. Pe largă toate aceste, nefiind în sfârșit Iohan altceva, decât primul lacheu, fără crescere și fără cultură adevărată, lui Cristian și era ușor a juca comedia cu mult mai

toleranți, și biserica noastră este tolerantă în adveratul înțeleș, și nu este deprinsă a viola conștiința religioasă, până și a necrestinilor. Noi chiar de am fi în stare nu am trimis episcopi și metropolită în țările creștine care își au metropolitii și episcopii lor de ori ce confesiune; căci aceasta nu permite canoanele bisericei noastre, care sunt comune și bisericii latine. Pentru ce dar Roma creștină vosește se violeze conștiința noastră, și se calcă sfintele canoane prin numirea unui metropolit în România cu titlu de „al Bucureștilor” sau „Bucurescensis”, când în București este capitala bisericei ortodoxe române, și reședința mitropolitului primat al României? Pentru ce episcopi cu titlurile episcopilor și archereilor români: al Iașului (Iasiensis), unde este reședința metropolitului Moldovei? Al Galațiilor (Galatensis) unde este reședința episcopului Dunărei-de-jos? Al Craiovei, (Craovenis) unde erașă este episcopul Râmnicului și al Severinului și are un vicar cu titlu de „Craioveanul”. Toate acestea ar fi disprețul cel mai mare pentru biserica națională română, și ne arată că Roma privesce biserica noastră ca cum nici ar exista și că ea vosește acum să ne facă biserică și se ne trimite cei antâiai archipăstori creștinesci!

Nu cred că națiunea română va tolera o asemenea decădere a bisericei sale naționale! Catolicii din România n'au trebuință nici de doi episcopi, pre carii îi au deja. Aceștia vor putea să locuească unde le va plăcea în România, fără însă așa acăpăra titlurile dela localitățile administrate și supuse păstoriei ierarhilor români; ci să fie priviți ca archerei și episcopi titulari, cu titluri străine de țeară, ca vișidatori, cum s'au privit și până acum. Archiereii titulari, cu titluri dela localitățile române, are și poate avea numai biserica română, și numai dintre membrii clerului seu. Titlurile acestea nu sunt ceva fără valoare, ci ele implică drepturi mari, drepturile episcopale, între care este și acela de a propaga credința sa. Archiereii nostri titulari sunt mărginiți în funcțiunile lor prin aceea că ei se chirotonisesc în calitate de vicari, supuși metropolitilor și episcopilor actuali ai țării, incât ei nu pot funcționa nimică episcopal fără prealabilă autorisare a eparchioului respectiv, și cel ce ar face contrariul, cade sub judecata bisericească. Nu este așa cu un episcop catolic; el nu este supus ierarchiei bisericescă a țării. Prin urmare, când el va fi recunoscut ca episcop ori metropolit cu titlul unei localități din țeară, prin aceea i se recunoasce și dreptul de a și propaga credința sa în aceea localitate și a face proseliți. Si tocmai aceasta este ținta principală a propagandei papiste.

Pe lungă impregnările arătate în urmă, biserica Romei crede, că acum este timpul cel mai favorabil pentru propaganda sa; căci crede, că noi ne am fi desbinat de biserica ortodoxă a răsăritului, în urma oare căror neînțelegeri momentane, invite între biserica noastră națională și patriarhia ecumenică și se aşteaptă, ca patriarhia să ne escomunică dela comunitatea ortodoxă, precum a escomunicat și pe bulgari, cu vre-o dece ani în urmă, pentru carea după afirmarea jurnalelor, la Roma s'au pregătit episcopi catolici și pentru Bulgaria. Însă fapta va dovedi, că Roma și acum se înșală. Noi n'am rupt relațiunile noastre unitare cu ortodoxia orientală, ci voim numai să le regulăm într'un mod cuvîncios și canonic. Ortodoxia română nu s'a

dimensiunea sa și prin lucrul său, admirătuna doamnelor. Acest cap de operă de patiserie, reprezenta, prin o amestecare singulară a galanteriei secolului cu obiceiul religios, templul din Paphos. Într'insul se vedea monumente, arbori, fântâni personale și animale. Patiseria și zăharul cristalizat în toate colorile imitau materialele cele mai prețioase, făceau formele cele mai fantastice.

Baronul incredințase unei domnisoare bătrâne din familia sa, o persoană foarte pricepută în sciință casnică și o nulă desăvârșită în toate alte privințe, grija de a face onorurile cinei, până ce el își luă timpul a cetei și a scrie unele scrisori. În realitate, baronul, care n'avea nevoie de pretește, pentru a se retrage, când avea niscari preoccupații de spirit era în momentul acela în cabinetul seu cu un bărbat palid, care se numea Tebaldo și care nu era altul, decât Guido Massarelli.

Nu fără osteneală obținuse Guido convorbirea aceasta. Iohan, foarte îngrijit de urechile stăpânlui, cercase ai scoate secretul său pentru așa asigura resplata, dară Massarelli nu era omul a se da așa ușor prinț. El stăruise și după ce rătăcise toată diua prin castel, obținu în sfîrșit întîlnirea a cărei rezultat îl escontase, făinduse față cu Christian că este amicul casei. Convorbirea, condusă în limba franceză, începu cu o istorie ciudată, pe care baronul o asculta precum să părea cu atenție ironică și desprețuitoare.

nut, pastrat și apărat de patriarhia ecumenică; ci s'a pastrat și apărat de națiune și de metropolită și episcopi români. Au fost însă și patriarhi care ne-au dat un concurs puternic, cu sfaturile și cu influența lor la poarta otomană, a căror suvenire ne-a făcut totdeauna a respecta aceea patriarchie și a o recunoasce, ca centru al ortodoxiei orientale. Nici vom consimți vreodată a o înlocui cu autoritatea bisericei catolice-romane, fie ea ori cât de renomată și puternică. Biserica română are și poate să aibă toate mijloacele morale și materiale spre dezvoltarea sa prin sine, până a putea rivaliza cu orice altă biserică, cât de înflorită, și a sta neclinită sentinelă în hotările țărei și a națiunii sale.

III. Ce trebuie însă bisericei noastre, spre a putea cu succes lupta contra vrășmașilor sei din lăuntru și din afară? O cultură intelectuală și morală, cât de intinsă. Biserica prin natură să este palidul învățăturei, ea trebuie să învețe neconțenit pe sine și pe alții tot, ce trebuie omului spre a fi bun cetățean creștin, cu bună credință în faptele sale, cu judecă sănătoasă și cu viață bine-nărvătă, și se combată viții pe toate căile, să mustre să dojenească, să îndemne neconțenit la bine. Când erau oamenii mai simpli, moravurile mai aproape de legile naturei, biserica putea a-și împlini misiunea sa cu mai puțină învățătură. De aceea biserica și invățau în genere numai a cetății, a cântării, a săvârșirii formelor cultului, și apoi pentru instruirea lor și a poporului mai ceteau prin biserici viețile sfintilor și invățături morale de ale sfintilor părinti. Si lumea era multă cu atâtă. Astăzi însă când a sporit sciința, și s'a dezvoltat cugetarea și împreună cu ideile sănătoase, au străbatut și străbat în societatea noastră tot felul de rătăciri, pe care unele minti stârnice le respindesc cu fapta cu cuvântul și scrisoarea, până și în poporul de jos, atâtănd în primul rang religiunea și morală creștină; astăzi când propagandele străine vor se coplesească biserica și națiunea noastră, negreșit că biserica noastră neapărat trebuie să se ridice la nivelul culturii bisericilor națiunilor civilizate; căci și biserica noastră are de suportat aceleași lupte, pe care le supoartă și bisericile altor națiuni civilizate; căci civilizația nu aduce cu sine numai bune precum cred naivii, ci și o mulțime de rele. Omul cel bun, cum dice, evangelia, din inima sa cea bună scoate cele bune ear' cel rău din inima sa cea rea scoate cele rele. Aceasta este natural la oameni, fie și simpli, fie civilizați. Deosebirea este numai, că omul rău și civilizat scoate mai multe și mai mari rele, decât răul cel necivilizat. De aceea în toate țările civilizate clerului se dă cea mai intinsă cultură intelectuală și disciplinară. Așa în țările catolice la fiecare episcopie este și un seminariu, sau institut teologic pentru formarea preotilor. Au universități — pentru formarea profesorilor și a episcopilor și o mulțime de alte institute bisericescă, pentru formarea de oameni pentru serviciul catolicismului; în statele protestante, spre a deveni cineva pastor, trebuie să treacă mai întâi liceul apoi facultatea teologică. În Rusia ortodoxă, la fiecare episcopie este un seminariu de 7—8 clase, de unde elevii absolvenți devin mai întâi cantori pe la parohii și învățători în scoalele sătescă, apoi, la vacanțe se înaintează la preotezie. Elevii fruntași din seminarii se trimit la facultățile de teologie, care în Rusia sunt 4. Licențiații teologii se numesc mai întâi profesori pe la semi-

narii, catechezi pe la scoalele publice. Apoi la trebuință, dintre densii cei mai capabili și mai distinși se ridică la trepte cele mai înalte a le ierarhiei bisericești. În regatul Eladei sunt seminarii, pentru formarea preotilor parochiali, și o facultate teologică pentru formarea profesorilor de teologie și pentru clerul înalt. Licențiații teologici, care au mijloace se duc apoi pe la facultățile de teologie a le Europei, mai ales în Germania, spre ași perfecționa sciința lor. Ortodoxii din Austria: români și sârbi, toți au înalte instituții teologice, pentru formarea clerului. Așa cel mai vechi este acel sârbesc dela Carlovit; dar mai perfect este acel din Bucovina; căci biserica Bucovinei a avut mijloace mai mari, în fond monastiresc, pre carele guvernul austriac nu l'a returnat dela destinația lui culturală: — pentru biserică și scoală. Acest institut, acum nu de mult s'a prefăcut în facultate teologică, pe lângă universitatea din Cernăuți. Mai sâraci în cultura teologică dintre ortodoxii din Austria, până acum sunt români ortodoci din Transilvania; căci acolo biserica națională românească în adevăratul înțeles datează abea dela nemuritorul Andrei Șaguna, prin a căruia înțelepciune și zel creștinesc și românesc s'a înființat mai întâi ierarhia a deacă metropolia și episcopile românescă dela Sibiu, Caransebeș și Arad, apoi seminariul din Sibiu pentru carele a trebuit să se formeze mai întâi fondul trebitoriu, prin colecte benevoli adunate de cler dela binevoitorii creștini. Când Șaguna a venit întâia oară în diecasa sa, ca episcop locotenent, a găsit clerul român ignorant și foarte decădut moralicește. Să-l ascultăm pe el însul cum se tânguesc de aceasta în una din primele sale circulări către clerul diecesan: „Ascultați rugămintea mea, dice el clerului, rugămintă, pre carea eu din adâncul sufletului meu o adresez către voi: vai mie de nu voiu vesti învățătura cea bună, căci datoria me silesce și deregătoria îmi este incredințată pentru aceasta... Cu inima adâncă întristată și cu o nespusă mirare m'Am convins că mulți dintre preotii nostri au obiceiul, Duminele și sârbatorile, după sfânta liturgie nu se întorc acasă, ci se duc drept la crâșmă, și acolo petrecând cu oamenii ordinari, beau și întrețin conversații necuvîncioase.“ Apoi le prescrie cum să se îmbrace și cum să se poarte, când vin în oraș, și amenință a pedepsi după fapte pre toți cei ce se vor arăta în public cu îmbrăcăminte murdară și cu părul nepeptenat (Slavici. Die Rumänen p. 99—100). Șaguna prin zelul seu neobosit și prin institutul seu teologic și prin trimiterea tinerilor români pela facultățile de teologie din alte țări, în cursere de treideci și căci va de ani ai archipăstoriei sale, a pus temelii solide culturii clerului ortodox al Transilvaniei, carele astăzi numără mai mulți bărbați instruiți și mulți preoți carii au conștiința datoriei lor spirituale.

(Va urma.)

Varietăți.

* (Personalia.) Comisiunea austro-ungară-română pentru delimitarea granițelor de căteva dile petrece în cetatea noastră. Eri ea a fost invitată la masa Escelenției Sale P. Archiepiscop și Metropolit Miron Romanul. Delegații români fiind că au plecat încă de astă dimineață spre Sadu, nu au putut lua parte la masa Escelenției Sale. Delegații Ungariei au participat cu toții.

De seară pleacă și ei spre munți.

crede, replică Italianul, care scia așa de bine că și baronul, a se înveli cu o linistă cutesătoare.

Este legenda țărei, și Cristian Waldo de bună seamă o a cules pe drum, venind aici.

— De cumva ar fi așa, replică baronul lăsând să străbată o mână ascunsă, escamotarul acesta, de bună seamă n'ar fi avut obrăznicia, a face din trânsa în public și în fața mea, obiectul unei scene de comedie.

— Totuși a fost reprezentanța vechiului pavilion... Eu am văzut astăzi localitatea, și Cristian Waldo, care locuiește în Stollborg încă o a putut vedea. Italianii... sunt foarte cutesători, domnule baron!

— O văd, domnule Tebaldo. Dta dici că acest Waldo locuiesc în Stollborg? El să fie făcut tabloul acela anume și de pe natură? Așa în grabă? nu este probabil. Asemănarea decoraționei sale cu pavilonul este o întâmplare.

— Nu cred, domnule baron; Waldo are o destărițate mare, el zugrăvesc precum și improvisează.

Dta il cunosci?

— Da, domnule baron.

— Cum este numele său cel adevărat?

— Astă am să o spui dlui baron, dacă suma ce am cerut nu-i va părea esorbitantă.

— Ce interes pot eu avea a sci numele său?

— Un interes foarte mare... și capital...

Maniera, cum pretinsul Tebaldo rostă vorba aceasta părea a face o impresiune oare care, asupra baronului.

(Va urma.)

— Eata, dice el în sfîrșit către Massarelli, și dice o destăinuire foarte importantă, decumva așa putea atribui credință, vorbelor ce tocmai le-am audiat; dară eu am fost așa adeseori înșelat în afaceri delicate încât imi trebuie alte dovezi, nu numai vorbe. Dta mi-ai spus un fapt bizar, romantic și neprobabil...

— Pe care dl. Stenson l'a recunoscut de foarte exact, respunse Italianul, și pe care nici n'a cercat al nega.

— Așa dici dta, replica rece baronul, din nerocire, eu nu mă pot convinge. De așa întrebă pe Stenson, dacă istoria dtale este adevărată, sau imaginată, el de bună samă ar nega.

— Să poate domnule baron; un om, capabil de o prefacere, care te-a înșelat peste două-deci de ani nu se va sfii a minți încă o dată; însă dacă ai aflat un mod de a asculta o convorbire între el și între mine, vei descoperi adevărul. Eu me deobleg a-ți scoate încă odată, și în prezența dtale, firesc el să n'aibă nici idee, că dta asculti.

— Pe lângă un om așa surd, n'ar fi greu a te furișa în odaia sa:... însă de oare ce, după cum dice el, persoana este moartă, ce-mi pasă mie de treculul betrânlui Stenson? El trebuie că a lucrat cu intenție bună și deși mi-a făcut mare nedrept, lăsând prin tăcerea sa, bănueli odioase pe capul meu... precum timpul a făcut dreptate în lucrurile aceste...

— Nu tocmai precum pare dl baron a

* (Necrolog.) Dela Carlopag (Karlstadt în Croația) primim anunțul trist că dl Albert Circa, major c. r. în corpul de geniu aflată de servit, a reșosat în 31 August nou după o boală îndelungată în anul al 67 al etății. Remășițele pământesci s-au depus spre odihnă eternă în cimitirul militar din Dubovac. Între jeliitori sunt subscrise în anunțul funebru: Nicolae Circa, primar în Dobrucea, Constanța de Pușcariu n. Circa, Ieremia Circa, director de liceu în București, Stefan Circa, privat în Transilvania — toți frați și surori; Ioan cavaler de Pușcariu, septemvir regesc în Budapesta, Raimund Tschopp, privat în Carlopag, Anton Tschopp inginer în Budapesta — cumnați; Emilia n. Tschopp soție; Valeriu Circa, fiu; Dr. Alois de Gvozdanovic, notar public reg. și avocat, ginere.

* (Convocare.) Adunarea generală ordinarie a Reuniunii femeilor române din Abrud, Abrud sat și giur, pe anul curent conform §-ului 19 din Statute, se va ține în 8/20 Septembrie după ameașă la 3 ore în locuința subscrisei, la care sunt invitați cu toată onoarea a participa Onorabilele membre și membrii ai reuniunii; precum și toți binevoitorii, cari se interesează de înaintarea culturii poporului român.

Pe lângă care sunt

Abrud în 22 August 3 Septembrie 1883.

Anna Gall,
președinta.

* (Postal.) În comuna Buru, comitatul Turda-Aureș cu 1 Septembrie a. c. se înființează stațiunea nouă postală, și în loc de comunicațiunea dintre Trățcău-Aiud și Jara-Turda, de patru ori pe săptămână se introduce comunicațiune, trăsură de pachete și pasageri între Trățcău-Buru-Trățcău și Jara de Jos-Buru în toate direcțiile.

Comunile aparținătoare sunt Buru, Racoș și Varfalău.

Nr. 284. [497] 1-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de parochie în parochia de clasa III-a Hădărău, protopresbiteratul Lupșei, în sensul înaltului ordin consistorial din 21 Iulie a. c. Nr. 2348 B. se scrie din nou concurs cu terminul până în 25 Septembrie a. a. în care să va fi și alegerea.

Emolumentele sunt:

1. Portiunea canonica de 4 jug. 300 $\square^0$ arător și feneță.

2. O grădină de cucuruz și folosirea cimitirului.

3. Dela fie care casă câte 10 litri bucate (1 Decalitru).

4. ca relut de quartir 32 fl. bani gata și

5. Venitele stolari dela 140 case.

Doritorii de a competa la acest post au să și aștearnă suplicile lor instruite în sensul „stat. org.” și a regulamentului pentru parohii acestui oficiu protopresbiteral până la termenul preseptat.

Ofenbaia în 19 August 1883.

Pentru comitetul parochial respectiv.

Ioan Danciu m. p.,
adm. prot.

[496] 2-3

CONCURS.

Pre baza statutului organic bisericesc §. 63. combinat cu §. 23. punctul 5. și conform decisului Venerabilului Consistoriu diecesan din 1 Iunie 1883 Nr. 341 B. se publică Concurs pentru indeplinirea postului vacanță de protopresbiter în tractul Ciacovei din diecesa Caransebeșului.

Emolumentele impreunate cu acest post protopresbiteral sunt:

a) Sesiunea, birul și stola parochiei a II-a din Voiteg; apoi sesiunea de sub Nr. C. 489 b. a parochiei reduse după reșosatul preot Sofronie Murgu din Ghilad, care sesiune se confere din partea Consistoriului spre mai bună subsință a protopresbiteralui dela 1. Ianuarie 1884 încolo până în 15 Septembrie 1886 în arăndă ei anuală — după detragerea contribuției și a echivalentului — cu suma anuală de 210 fl.; — eară din 15 Septembrie 1886 încolo în natură. Eară la casă de despărțire a românilor din Ciacova de către Ierarchia sârbească respective Episcopia din Timișoara,

parochia română din Ciacova va deveni parochia protopresbiterală.

b) Tacsele pentru sedurile de cunună normate prin decisul sinodului episcopal din anul 1871. Nr. 60 și 99 cu 2 fl. respective 1 fl. pentru fiecare ședulă de cunună.

c) Birul protopopesc după rescriptul declarătoriu dela anul 1779, — 100 oca (1. Hl. și 54 litri) de grâu, sau echivalentul acestuia în bani dela fie-care preot cu parochia.

d) Pausalele de călătorie prelimate cu 200 fl. drept recompense pentru tacsa de 4 fl., ce o luau protopresbiterii mai nante pre basa unor ordinații ministeriale și anume 2 fl. pentru ținerea esamnelor anuale în comune eară 2 fl. pentru revisiunea societelor bisericesci.

e) În fine sala mobilată și pașalul, oferit de comitetul protopresbiteral pentru susținerea cancelariei protopresbiterale.

La postul acesta pot concurge bărbați apti și bine meritati pre terenul bisericesc și scolaru, cari după o pregătire cel puțin de 8 clase gimnasiale s-au reale cu testimoniu de maturitate au terminat studiile teologice în vre unul din Institute din Metropolia noastră și a susținut cu distins succes esamenul riguros de calificări.

Acii aspiranți au preferență, cari au frecuentat sau absolvit cursuri juridice sau filosofia la vre-o academie sau universitate s-au distins prin editarea vre-unui op folositoriu pre terenul bisericesc sau scolaru.

Cei ce voesc a concurge la acest post sunt avisați a-si așterne suplicile concursuale instruite cu toate documentele originale necesare la comisariul Filip Adam, asesor referinte al consistoriului diecesan în Caransebeș, în termen de 30 de zile dela prima publicare a acestui Concurs în foaia „Telegraful Roman”.

După espirarea terminului pus în scrierea de Concurs, nu se mai pot primi recurse.

Ciacova în 19 August 1883.
Comitetul protopresbiteral al tractului Ciacovei.

În înțelegere cu subscriful
Filip Adam m. p.,
comisariu consistorial.

Stațiunea aceasta postală este imputernicită cu mijlocirea epistolelor și a pachetelor, precum și a asignațiunilor (până la suma de 200 fl. și a ramburilor).

Cursul este următorul: pleacă dela Trățcău la 12 oare înainte de ameașă și ajunge la Buru la 1 oară după ameașă, pleacă dela Buru la 1 oară și 30 minute după ameașă și ajunge la Turda la 4 oare după ameașă. Dela Turda pleacă la 11 oare la ameașă și sosesc la Buru la 1 oară și 30 minute după ameașă, pleacă dela Buru la 2 oare după ameașă și sosesc la Trățcău la 3 oare după ameașă.

Dela Jara pornesc la 11 oare și 30 minute înainte de ameașă și sosesc la Buru la 1 oară după ameașă, pleacă dela Buru la 2 oare după ameașă și sosesc la Iara la 3 oare și 30 minute după ameașă.

În comuna Ocna Dejului comitatul Solnoc-Doboca în 1-a Septembrie a. c. se deschide oficiul nou postal, a cărui comunicație cu Dejul va fi întreținută prin un curier pedestru în toate direcțiile.

Comuna aparținătoare de cercul acestui oficiu e numai Ocna Dejului.

Oficiul postal e imputernicit cu mijlocirea de epistole și pachete, precum și de asignațiuni până la suma de 200 fl.

Cursul e următorul: Pleacă dela Ocna Dejului la 10 oare și 15 minute înainte de ameașă și sosesc la Dej la 11 oare înainte de ameașă, pleacă dela Dej la 1 oare și 39 minute după ameașă și ajunge la Dej-Ocna la 2 oare și 15 minute după ameașă.

La gara din Homorod, comitatul Târnavei mari, s-a înființat în 1 Septembrie a. c. oficiu postal.

Funcția aceastui oficiu postal e încredințată din diua anumită cu primirea și estradarea de epistole și pachete, ramburse din launtrul trei până la 200 fl. și afară din țeară până la suma de 78 fl.

— Ministerul r. ung. de comunicație a dispus că comunicația dintre M. Oșorhei și Sereda, care până acum a fost de patru ori pe săptămână, pe

lângă susținerea rândului de până acum să se facă în toate direcțiile, începând dela 1 Septembrie a. c.

* (Focuri.) Alătă seară am fost alarmati imediat înainte de nouă de strigăte: „Arde!” Sulurile de fum înroșit de zarea flăcări ne asigură că nu este imaginea ci în adevăr arde. Trămbița de alarmă și într-un tirziu și clopotul de alarmă ne au luat ori ce îndoeală. Focul era în grajdul caselor, unde odinioară era hotelul „Zur Stadt Wien,” în strada Morei. Abia s-a domolit incendiul acesta prin stăruința pompierilor, când în fundul grădinii archidiocesane (Flora), în strada Gerlitzi, se nasce alt incendiu, care a mistuit trei case românescă și aci au alergat pompierii și au localizat focul care ajutat de secetă putea lua dimensiuni mari. Încă ardea în ambe locuri, pe când publicul însăși a fost alarmat de al treilea foc în strada lungă. Alarma aceasta din urmă, din norocire a fost falsă. — Eri dimineață isbucnise foc în strada Gușteriței, însă fu stins înainte de a sosi pompierii în fața locului.

Loterie.

Miercuri 5 Septembrie 1883.

Sibiu: 52 9 57 61 3

Bursa de Viena și Pesta.

Din 4 August n. 1883.

	Viena	B-pestă
Renta de aur ung. de 6%	119.-	119.10
Renta de aur ung. de 4%	87.25	87.15
Renta ung. de hârtie	85.95	85.20
Imprumutul drumurilor de fer ung.	1:8 80	138.50
emisiune de obligații de stat dela drumul de fer oriental ung.	91.10	91.25
II emisiune de obligații de stat dela drumul de fer oriental ung.	—	114.—
Obligații urbane temeșiană de orți de regulare Tisza	99.75	99.—
Datorie de stat austriacă în hârtie	110.—	110.—
Datorie de stat austriană în argint	78.25	78.25
Galbin	5.66	5.65
Napoleon	9.50	9.49
100 marce nemțescă	58.45	58.40
London (pe poliță de trei luni)	119.85	119.80

Nr. 278. [394] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunilor de învățători la scoalele confesionali gr. or. din comunele mai jos numite se scrie concurs cu termin până la 10 Septembrie st. v. a. c.

1. Deva, cu salar anual de 350 fl. cuartir și lemn de încăldit, cum și unele accidentii stolare.

2. Chereș cu salar anual 100 fl. în bani, 16 măsuri mari în naturale, parte grău, parte cucuruz, cuartir și 3 stângini de lemn cubici, din care se va încăldi și scoala.

3. Panc-Selisce, salar anual în bani 100 fl., în naturale 52 măsuri, jumătate grău, jumătate cucuruz, cuartir și 10 stângini de lemn din care se va încăldi și scoala.

4. Fintoag, salar anual în bani 72 fl., în vițuale 64 măsuri parte grău parte cucuruz, cuartir în edificiul scoalei și 8 stângini de lemn din care se va încăldi și scoala.

Cererile de concurs instruite în sensul legilor și regulamentelor în vigoare, să vor așterne subsemnatului oficiu protopresbiteral până la terminul indicat.

Deva la 15 August, 1883.
Oficiul protopresbiteral gr. or. al Deviei și Dobrei.

Ioan Papu m. p.,
protopresbiter.

Nr. 308. 1883. [493] 3-3

Prolungire de concurs.

Pentru ocuparea posturilor învățătoriști dela scoalele conf. gr. or. din mai jos semnatele comune ținute de ppresbiteralul Mercurii se prolungește concursul publicat în „Teleg. Rom.” Nr. 80 82, până la 10 Septembrie an. curent.

1. Gârbova cu salariul anual de 200 fl. cuartir în edificiul scoalei. 4 măsuri de lemn din care se va încăldi și scoala, și grădină de legumi.

2. Ludoș, salar 250 fl. relut de cuartir și lemn de foc.

3. Spring, salar 200 fl. cuartir natural în edificiul scoalei și lemn de foc.

4. Armeni, salar 250 fl. și cuartir în edificiul scoalei.

5. Sângătin cu salariu de 200 fl. v. a. cuartir natural și lemn de foc.

Doritorii de a ocupa vreunul din aceste posturi își vor adresa cererile concursuale, instruite conform legilor în vigoare oficiului protopresbiteral al tractului Mercurea în Mercurea până la terminul indicat, și în cazul în care este posibil a se prezenta și în persoana înaintea lui adm. prot. Ioan Droć.

Dela oficiul ppresbiteral al Tractului Mercurea la 17 August 1883.

Nr. 226 [495] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățători la scoala poporala gr. or. din Cheia protopresbiteral Branului, se scrie concurs cu termin până la 20 Septembrie a. c. st. v.

Emolumentele impreunate cu acest post sunt: un salar anual de 100 fl. v. a. cuartir liber și lemnle trebuie cioioase de foc.

Concurenții să și adreseze suplimentele lor instruite în sensul statului organic și al regulamentului congresual din 1878 la subsemnatul oficiu protopresbiteral în Brașov până la terminul de mai sus.

Brașov, 12 August, 1883.

În conțelegeră cu comitetul parochial respectiv.

Ofici